

der, om man saa tør sige, gamle For- sømmelser. Noget kan det ligge heri, men det er langt fra alene dette. Saaledes som jeg har forstaaet saavel den højt- ærede Minister som Anmærkningerne til Finansloven, synes der at være Udsigt til, at vi komme til Aar efter Aar at anvende lignende Summer som i Aar og i Fjor. Der synes at være Udsigt til, at vi endnu i lange Tider i alt Fald i en Aarrække kunne vente en bestandig forøget Trafik, af hvilken der nødvendig følger Anskaffelse saavel af flere Lokomotiver som af Person- og Godsvogne. I og for sig rent teoretisk taget kan jeg ellers i øvrigt indrømme den højtærede Minister hans Formening om, at disse Udgifter ikke burde lægges Driften til Last, men naar disse i Virkeligheden ikke alene ere noget, som kan vare 1, 2 eller 3 Aar, men maaske kan vare ved i 5, 6, 7 og 8 Aar, ja, saa forekommer det mig oprigtig talt, at det vil være rettest at indrømme, at Driften burde bære dem. Naa, som sagt, det gør ikke saa stort til Sagen; men hvad det derimod kommer an paa er, at man dog gør sig klart, hvad Følgen af dette bliver, Følgen af, at vi ville anvende ca. 10 Mill. Kr. om Aaret til Nybygninger og maaske anvende 3—4 Mill. om Aaret til Forbedring af de bestaaende Jærnbaner, det rullende Materiel, Bygninger her og der, Udvidelser af Stationsbygninger etc. etc., om vi virkelig have Raad dertil, om vi i Særdeleshed virkelig have Raad dertil, naar der samtidig fra alle Sider ønskes og forlanges, at Skatterne her i Landet skulle nedsættes. Den højtærede Ordfører for Finansloven — ikke for denne Del af den, men for den anden Del — har udtalt tidligere under denne Samling — jeg tror, det var ved 1ste Behandling af Finansloven — at der jo ikke var noget i Vejen for, at Staten meget godt kunde nedsætte Skatterne med ca. 5 Mill. om Aaret. — Hvorledes disse 5 Mill. Kroners Nedsættelse om Aaret skulde kunne forbindes med alle disse Udgifter, som følge af vor Jærnbanelpolitik, det gaar — det skal jeg indrømme — indtil videre over min Forstand. Men selv om man vil gaa til noget mindre Skattenedsættelser, selv om man — som det fra min og fra andres Side sker — vil sige: Vi kunne gaa til det halve, vi kunne finde os i en Nedsættelse for Skatteindtægten Vedkomme af ca. 2½ Mill. Kr. — saa vil hele Situationen min Tro blive vanskelig nok.

Det er derfor, jeg tror, at det vil være af meget stor Betydning at denne Kom- mission, som er nedsat, naar den kommer

til Ende med sine Forhandlinger og paa- viser, hvad der vil være hensigtsmæssigst paa den ene og paa den anden Side, hvad der vil være hensigtsmæssigst, for at Driften kan blive saa god som mulig, hvad der vil være hensigtsmæssigst for Persontrafikken, og saa heldigt og økonomisk som muligt for Befolkningen, hvad Godstrafikken angaar, at Kommissionen saa ogsaa vil tage under Overvejelse, hvad der kan gøres, for at ikke Statens hele finansielle Tilstand ødelægges paa Grund af vore Statsbaner.

Og der er kun en Vej at gaa, og det er — som ogsaa den højtærede Minister udtalte — og som jeg er ganske enig med ham i, at komme *noget* tilbage fra de urimelig billige Takster, som blev indførte ved Takstloven af 1896. Vi kunne meget vel forhøje Taksterne en lille Smule, uden derigennem at forhindre eller at lægge Hindringer i Vejen for Trafikkens naturlige Udvikling. Det er jeg aldeles overbevist om ogsaa efter at have talt med forskel- lige Mænd, som jeg i saa Henseende anser for mere sagkyndige, end jeg er. Jeg tror, at dette er muligt, men jeg tror ganske vist ogsaa, at det efter kortere eller længere Tids Forløb vil vise sig aldeles nødvendigt at gøre det. Hvis man som sagt baade vil udvide vort Jærnbanelnet og vore Damp- færgeforbindelser i den Grad, som i og for sig er ønskeligt, og som Planen er, og vi paa den anden Side ikke blot akademisk ville snakke og forhandle i begge Ting om Skattenedsættelser, men ogsaa virkelig ville søge at gennemføre dem, om ikke i den Udstrækning, som det ønskes, fra det ærede Flertals Side i dette Ting, saa dog væsent- lige Skattenedsættelser, som kunne være til Nytte for Landet — hvis man, som jeg siger, vil alt dette, saa maa man ogsaa tage Konsekvenserne og skaffe Pengene til Veje paa den ene eller den anden Maade, og saa synes det mig, at den naturligste Maade er den, at der, hvor man har haft sin Skade, skal man søge sin Oprejsning, og altsaa finde sig i, at Jærnbaneltaksterne blive en lille Smule højere, end de have været siden 1896.

S. Olsen: Jeg har begært Ordet i Anledning af Ændringsforslag under Nr. 14 til § 6 vedrørende Oprettelsen af en Tele- grafstation paa Nørrebro. Der er jo alt fra forskellige Talere fremkommet Udtale- lser i Retning af at anbefale det Forslag, der er stillet af Indenrigsministeren og til- traadt af et Mindretal, et Mindretal, i hvilket baade Højre og Venstre og Social- demokratiet er repræsenteret, og i hvilket